

การจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร
Safety Management in action with the Spread of Coronavirus Disease 2019 (Covid-19) in Ban Phaeo District, Samut Sakhon Province

พัชรปณัฏฐ์ นาทวรทัต¹ พชร สันทัต² ศิริพร นุชสำเนียง³

Patchpanat Nartwarathut, Phachara Santhut, Siripornorn Nuchsamneang

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการและข้อเสนอแนะความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร จำนวนทั้งสิ้น 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผลการวิจัย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.66$) รองลงมา คือ ด้านการช่วยเหลือเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.52$) และด้านการอำนวยความสะดวกขึ้น อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 0.72$) ตามลำดับ ส่วนข้อเสนอแนะการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า 5 อันดับแรกคือ มีการติดต่อผ่านช่องทางโทรศัพท์เพื่อติดต่อประสานงานแจ้งการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือขอความช่วยเหลือ แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่รับเรื่อง จังหวัดควรมีเจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนตลอดเวลา รองลงมาคือ ควรสร้างความเข้าใจหรือการให้ข่าวที่ชัดเจน ว่าพื้นที่ใดมีผู้ติดเชื้อหรือพื้นที่ใดไม่มีผู้ติดเชื้อ ประชาชนจะได้ดำเนิน

Received: 2022-12-07 Revised: 2022-12-23 Accepted: 2022-12-26

¹สาขาการจัดการความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ Security Management, Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy. Corresponding Author
e-mail: art_ter_art@hotmail.com

²สาขาการจัดการความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ Security Management, Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy.
e-mail: tor_9999@hotmail.com

³สาขาการจัดการความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ Security Management, Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy.
e-mail siriporn007@yahoo.com

ชีวิตได้อย่างปลอดภัยและมั่นใจ ควรสร้างที่พักคอยสำหรับผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ให้เพียงพอและครอบคลุมทุกพื้นที่ การขอเข้าตรวจหาเชื้อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ต้องรอคิวนาน และ วัคซีนไม่เพียงพอและมีการเลื่อนกำหนดการฉีดออกไปหลายครั้ง ตามลำดับ

คำสำคัญ (Keywords): โควิด 2019; ความปลอดภัย; การแพร่ระบาด

Abstract

This research has objectives to study Management and Safety Recommendations in action with the Spread of Coronavirus Disease 2019 (Covid-19) in Ban Phaeo District, Samut Sakhon Province. The samples are 400 families who live in Ban Phaeo District, Samut Sakhon Province. Research instrument for data collection such as questionnaire and statistics for data analysis such as Percentage, Mean and Standard deviation. The research results found at high-level overview. When consider all factors indicated that the maximum average as situational management at high-level ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.66$); next is helping people heal at high-level ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.52$) and vaccination administration at high-level ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 0.72$) respectively. Safety Recommendations in action with the Spread of Coronavirus Disease 2019 (Covid-19) in Ban Phaeo District, Samut Sakhon Province found the top 5 are contact via telephone to coordinate of the coronavirus disease 2019 or ask for help but nobody receives complaints; province should always have officials receives complaints. Next is create understanding and clear news about which area with or without infected people that they will be able to live safely and confidently. They should have accommodation for infected people of coronavirus disease 2019 (Covid-19) sufficient and cover all areas. There are long queue for testing for coronavirus disease 2019 (Covid-19). And vaccines are inadequate and the schedule of vaccinations is postponed several times respectively.

Keywords: Coronavirus Disease 2019; Safety; Epidemic

บทนำ (Introduction)

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ระบาดครั้งแรกคาดว่าเกิดขึ้นที่ตลาดค้าสัตว์ป่า เมืองอู่ฮั่นหรือตลาดขายอาหารทะเลสด South China Seaboard เมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ ประเทศจีน จากนั้นการแพร่ระบาดกระจายไปในหลายพื้นที่ ไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 หรือโควิด-19 ทำให้ผู้ป่วยมีอาการปอดอักเสบรุนแรงจนถึงแก่ชีวิตได้ โดยที่เชื้อไวรัสตัวนี้สามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนผ่านการ ไอ จาม หรือสัมผัสกับสารคัดหลั่งของผู้ป่วย ทีมนักวิจัยสันนิษฐานว่าตัวนิม หรือ

ลื่น สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่เชื่อว่ามีสรรพคุณตามยาแผนโบราณและถูกลักลอบล่าเพื่อนำส่งขายในตลาดสัตว์ป่ามากที่สุดในประเทศจีน อาจเป็นพาหนะนำเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 จากค้างคาวมาสู่คน เนื่องจากตัวนิ่มอาจได้รับเชื้อไวรัสจากการสูญหายไขมูลค้างคาวที่ตกตามพื้นดิน ขณะที่มันกำลังใช้ลิ้นทำความสะอาดและแมลง ขณะที่กระทรวงสาธารณสุขของไทยประกาศเมื่อวันที่ 12 ม.ค. 2563 ว่าพบนักท่องเที่ยวหญิงวัย 61 ปี สัญชาติจีน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน ติดเชื้อโควิด-19 นับว่าเป็นการพบผู้ติดเชื้อคนแรกนอกประเทศจีนจากการสอบสวนโรค พบว่า เธอเดินทางออกจากเมืองอู่ฮั่น ถึงท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ เมื่อทราบผลดังกล่าว ศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉิน กรมควบคุมโรคได้ติดตามอาการผู้สัมผัสความเสี่ยงสูง และรวบรวมข้อมูลสำหรับติดตามผู้สัมผัสความเสี่ยงต่ำ (กระทรวงสาธารณสุข, 2563)

ส่วนสถานการณ์การแพร่ระบาดในระลอกสอง มีการพบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ใน จ.สมุทรสาคร จำนวนผู้ป่วยโควิด-19 ในจังหวัดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นเกือบ 700 ราย ส่วนมากเป็นแรงงานชาวเมียนมาที่ทำงานในอุตสาหกรรมประมง นอกจากนี้ยังมีรายงานว่าพบผู้ติดเชื้อจากสมุทรสาครกระจายอยู่ในพื้นที่อย่างน้อย 3 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ สมุทรปราการ และ นครปฐม ที่มาของการระบาดใน จ.สมุทรสาคร ว่าเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 17 ธ.ค.63 ซึ่งเป็นวันที่พบหญิงไทยวัย 67 ปี อาชีพค้าขายที่ตลาดกลางกุ้ง ในตำบลมหาชัย อำเภอเมืองสมุทรสาคร ติดเชื้อโดยไม่มีประวัติการเดินทางออกนอกประเทศ ซึ่งหมายความว่าผู้ติดเชื้อรายนี้ไม่ได้เป็น “ต้นเชื้อ” ทางกรมควบคุมโรค จึงได้พยายามค้นหาต้นเชื้อหรือสาเหตุการติดเชื้อของหญิงรายนี้ ซึ่งคาดว่าเป็นการติดเชื้อจากแรงงานชาวเมียนมาในตลาดกลางกุ้ง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีแรงงานเมียนมาอยู่อย่างหนาแน่นเมื่อลงไปตรวจก็พบว่าผู้ติดเชื้อจำนวนมากโดย 90% เป็นแรงงานเมียนมา ที่เหลือเป็นคนไทย และราว 90% ของผู้ติดเชื้อพบว่าไม่มีอาการ ซึ่งทำให้เกิดการแพร่ระบาดสู่ผู้อื่นได้ง่าย อีกทั้งแรงงานเมียนมาพักอยู่รวมกันอย่างแออัด จึงเกิดการติดเชื้อจำนวนมาก และหลังจากนี้ได้พบผู้ติดเชื้อเพิ่มขึ้นอีกเรื่อย ๆ จากมาตรการค้นหาเชิงรุก (กรุงเทพธุรกิจ, 2564)

สถานการณ์โควิด-19 จังหวัดสมุทรสาคร ประจำวันที่ 31 กรกฎาคม 2564 มีรายงานการพบผู้ติดเชื้อรายใหม่ 1,178 คน โดยรวมผู้ติดเชื้อสะสมทั้งสิ้น 48,389 คน หรือหากนับเฉพาะยอดป่วยสะสมของโควิดระลอกใหม่ ตั้งแต่ 1 เมษายน 2564 พบผู้ป่วยสะสมแล้วทั้งสิ้น 31,092 ราย หายป่วย/จำหน่ายแล้ว 13,144 ราย เสียชีวิตสะสม 117 ราย โดยจังหวัดสมุทรสาครมีจำนวนผู้ติดเชื้อรวม 29,330 คน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 4 รองจากกรุงเทพมหานครและสมุทรปราการ (กรุงเทพธุรกิจ, 2564) ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มผู้ติดเชื้อจากการเดินทางจากพื้นที่เสี่ยง และการติดเชื้อต่อเนื่องจากสถานที่เฉพาะกลุ่ม เช่น ชุมชนแออัด โรงงาน สถานที่พักของแรงงานต่างด้าว หรือตลาด ซึ่งจังหวัดสมุทรสาครถูกกำหนดเป็นพื้นที่ควบคุมสูงสุด ซึ่งที่ผ่านมาจังหวัดฯ ได้กำหนดมาตรการควบคุมการแพร่ระบาดอย่างเข้มงวด และมีการดำเนินมาตรการตรวจคัดกรองเชิงรุกเพิ่มขึ้นประกอบกับเร่งรัดดำเนินการการฉีดวัคซีนให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ทำให้สถานการณ์โควิด-19 จังหวัดสมุทรสาครเริ่มผ่อนคลายลงบ้างแล้ว (สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2564) จากความเป็นมาดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติด

เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการดำเนินงานและการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยและการป้องกันโรคติดต่อของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558, แนวทางการปฏิบัติงานของที่ทำการปกครองจังหวัดและอำเภอ สำหรับการบริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับพื้นที่ กรมการปกครอง (2564) และคู่มือในด้านการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ของกระทรวงสาธารณสุข และ สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ (2564) มาประยุกต์จนได้แนวคิดประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

1. ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์
 - 1.1 การป้องกันและยับยั้งการแพร่ระบาด
 - 1.2 การดูแลพื้นที่
 - 1.3 การประชาสัมพันธ์เชิงรุก/ให้ความรู้เชิงรุก
2. ด้านการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ
 - 2.1 การช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง
 - 2.2 การช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ
3. ด้านการอำนวยความสะดวกวัคซีน
 - 3.1 การจัดการสถานที่สำหรับให้บริการฉีดวัคซีน
 - 3.2 การอำนวยความสะดวกวัคซีน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือ ประชาชนในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 100,503 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 12 มีนาคม 2564)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จากการวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Probability proportional to sampling) โดยใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane โดยยอมให้มีความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	=	จำนวนประชากร
e	=	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

แทนค่า n

$$= \frac{100,503}{1 + 100,503 \times (0.05)^2}$$

$$= 398.41 \text{ คน}$$

ดังนั้น ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ที่คำนวณได้คือ จำนวน 398 คน เพื่อลดความคลาดเคลื่อน และสร้างความเชื่อมั่นในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 400 คน หลังจากนั้นจะทำการคัดเลือกตัวอย่างจากการวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Probability proportional to sampling) จากนั้นเมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละตำบล โดยใช้ร้อยละ ดังนี้

$$\text{กลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{ประชากรของแต่ละตำบล}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

จากนั้นผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์ ด้านการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ และด้านการอำนวยความสะดวกขึ้น โดยผู้ศึกษาได้แปรมาตรฐานของการศึกษาโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale ออกเป็น 5 ระดับ คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

- 5 หมายถึง ระดับมีความคิดเห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับมีความคิดเห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง ระดับมีความคิดเห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับมีความคิดเห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง ระดับมีความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ศึกษาดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับและตรวจสอบเครื่องมือ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่างๆและผลงานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัย การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
2. ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบเสนอแนะแนวทางแก้ไข
4. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาให้เหมาะสมตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
5. เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ในเนื้อหา ภาษา และความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้นำให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา
6. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกับประชากร เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของครอนบาช (Cronbach' Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.97 และนำแบบสอบถามนี้ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น อายุ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ด้วยจำนวนและร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร แบบประมาณค่า (Rating scale) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย (Research Results)

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 จำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 121

คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 รองลงมา คือมีอายุ 51-60 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50, มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25, มีอายุ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 และมีอายุ 18-30 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ จำแนกตามอาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.50 และ รับจ้างทั่วไป จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00, มีอาชีพแม่บ้าน/พ่อบ้าน/ว่างงาน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00, มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50, มีอาชีพรับราชการ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.00 และมีอาชีพเกษตรกร จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ และ จำแนกตามระยะเวลาอาศัยในชุมชน ส่วนใหญ่มีระยะเวลาอาศัยในชุมชน 11-15 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 รองลงมา คือ 5-10 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.75, มากกว่า 15 ปีขึ้นไป จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 และต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า การจัดการอันดับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.66$) รองลงมา คือ ด้านการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.52$) และด้านการอำนวยความสะดวกขึ้น อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 0.72$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและการจัดอันดับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวม

การจัดการความปลอดภัย	ระดับการจัดการ			
	$\bar{X}$	SD	แปลความ	อันดับ
ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์	3.91	0.66	ดี	1
ด้านการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ	3.77	0.52	ดี	2
ด้านการอำนวยความสะดวกขึ้น	3.56	0.72	ดี	3
รวม	3.71	0.59	ดี	

และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานที่ส่วนรวม/สถานที่ราชการ มีการกำหนดจุดระหว่าง ผู้ให้บริการและผู้รับบริการให้เว้นระยะห่าง 1-2 เมตร ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.72$) รองลงมา คือ สถานที่ส่วนรวม/สถานที่ราชการ มีการจัดให้มีทางเข้า-ออก

พื้นที่ทางเดียว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.71$) และมีมาตรการลงโทษสำหรับผู้ไม่สวมหน้ากากอนามัยนอกเคหสถาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.99$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีมาตรการปิดสถานที่ส่วนรวม สถานประกอบการ โรงงานทันทีที่มีผู้ติดเชื้อ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 0.73$) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและการจัดอันดับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์

ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์	$\bar{X}$	SD	แปลผล	ลำดับ
1. สถานที่ส่วนรวม/สถานที่ราชการ มีการจัดให้มีทางเข้า-ออกพื้นที่ทางเดียว	4.18	0.71	ดี	2
2. สถานที่ส่วนรวม/สถานที่ราชการ มีการจัดจุดคัดกรองอุณหภูมิพร้อมใช้งาน	4.10	0.80	ดี	6
3. สถานที่ส่วนรวม/สถานที่ราชการ มีการกำหนดจุดระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการให้เว้นระยะห่าง 1-2 เมตร	4.23	0.72	ดี	1
4. สถานที่ส่วนรวม/สถานที่ราชการ มีการจัดให้มีที่ล้างมือหรือเจลแอลกอฮอล์	4.11	0.86	ดี	5
5. มีมาตรการลงโทษสำหรับผู้ไม่สวมหน้ากากอนามัยนอกเคหสถาน	4.14	0.99	ดี	3
6. มีมาตรการควบคุมการเดินทางเข้า-ออกพื้นที่ อย่างเคร่งครัด	4.13	1.02	ดี	4
7. มีมาตรการควบคุมแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายอย่างเคร่งครัด	4.00	0.98	ดี	10
8. มีการควบคุม ดูแล คนไร้บ้าน คนเร่ร่อน ให้มีสุขภาพอนามัยที่ถูกสุขลักษณะเพื่อลดความเสี่ยงในการติดเชื้อและแพร่เชื้อโรค	3.48	0.89	ดี	14
9. มีการจัดเตรียมความพร้อมในการจัดตั้งโรงพบบาลสนาม สํารองสถานที่พักพิง ล่วงหน้า	3.95	0.97	ดี	13
10. มีการควบคุม ดูแล การป้องกันตัวของผู้ปฏิบัติงานเก็บขยะ และการกำจัดขยะติดเชื้อ เช่น หน้ากากอนามัย ถุงมือปนเปื้อน อย่างถูกต้องและปลอดภัย	3.30	0.81	ปานกลาง	16
11. มีการตั้งจุดตรวจหาผู้ติดเชื้ออย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.03	1.01	ดี	9

ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์	X	SD	แปลผล	ลำดับ
12. มีมาตรการควบคุมพื้นที่จัดกิจกรรมที่มีการรวมตัวกัน อย่างชัดเจนและเข้มงวด	4.06	0.99	ดี	7
13. มีการควบคุม ดูแลสถานประกอบ โรงงาน ให้ปฏิบัติตาม มาตรการป้องกันและยับยั้งการแพร่ระบาดอย่างเข้มงวด	3.32	0.73	ปานกลาง	15
14. มีมาตรการปิดสถานที่ส่วนรวม สถานประกอบการ โรงงานทันทีที่มีผู้ติดเชื้อ	3.21	0.73	ปานกลาง	17
15. มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับป้องกันและ ยับยั้งการแพร่ระบาดแก่ประชาชนทั้งในที่พิกอาศัย ตลาด สถานที่ราชการ	4.00	0.97	ดี	10
16. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนใช้แอปฯ ไทยชนะ หรือ หมอชนะ อย่างแพร่หลาย	4.06	0.95	ดี	7
17. ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในการ ดูแลสุขภาพและมีความรับผิดชอบต่อสังคม	3.99	0.64	ดี	12
รวม	3.90	0.66	ดี	

ด้านการการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, $SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ด้วยความรวดเร็วและทันตามสถานการณ์ ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.71$) รองลงมา คือ มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและช่วยเหลือผู้ติดเชื้ออย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.72$) และมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางอย่างเพียงพอและทั่วถึง ($\bar{X} = 4.12$, $SD = 0.80$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการติดต่อประสานงานเพื่อความช่วยเหลืออย่างความสะดวกและรวดเร็ว อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, $SD = 1.07$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความและการจัดอันดับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

ด้านการการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ	X	SD	แปลผล	ลำดับ
1. มีการแจกถุงยังชีพหรือเครื่องอุปโภคบริโภคเพื่อ ช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส อย่างทั่วถึง	4.11	0.74	ดี	4
2. มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางอย่าง เพียงพอและทั่วถึง	4.12	0.80	ดี	3
3. มีการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ด้วยความรวดเร็วและทัน ตามสถานการณ์	4.20	0.71	ดี	1
4. มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและช่วยเหลือผู้ติดเชื้ออย่างเพียงพอ	4.15	0.72	ดี	2

5. มีเตียงหรือสถานพยาบาลรองรับผู้ป่วยเพียงพอ	3.88	0.94	ดี	6
6. มีเจ้าหน้าที่ให้ความช่วยเหลือผู้ติดเชื้อด้วยความห่วงใยและเต็มใจ	4.06	0.80	ดี	5
7. มีการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อและครอบครัวอย่างเหมาะสม	3.54	0.94	ดี	8
8. มีการจัดสถานที่ อุปกรณ์ป้องกัน ปักจี้ในการดำรงชีวิตแก่ผู้ติดเชื้อและผู้เสี่ยงติดเชื้อ อย่างเข้มงวดและเหมาะสม	3.76	0.81	ดี	7
9. มีการสำรวจหรือติดตามอาการของผู้ติดเชื้อหรือผู้เสี่ยงติดเชื้ออย่างต่อเนื่อง	3.35	0.98	ปานกลาง	10
10. มีการติดต่อประสานงานเพื่อความช่วยเหลืออย่างความสะดวกและรวดเร็ว	3.27	1.07	ปานกลาง	12
11. มีศูนย์ประสานงานและมีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำตลอดเวลา	3.28	1.03	ปานกลาง	11
12. มีการสร้างความรู้ความเข้าใจกับคนในชุมชนในการอยู่ร่วมกับผู้ติดเชื้อหรือผู้เสี่ยงติดเชื้ออย่างสันติวิธี	3.51	1.02	ดี	9
รวม	3.77	0.52	ดี	

ด้านการอำนวยความสะดวก พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 0.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการเฝ้าระวังอาการไม่พึงประสงค์ภายหลังได้รับวัคซีน 30 นาที ($\bar{X} = 3.72$, $SD = 0.97$) รองลงมา คือ มีการจัดสถานที่ตั้งจุดลงทะเบียน/นัดหมายเฉพาะในส่วนของการฉีดวัคซีน แยกออกจากจุดลงทะเบียนปกติของโรงพยาบาล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 0.85$) และมีเจ้าหน้าที่นัดหมาย/เลื่อน วันที่รับบริการฉีดวัคซีนอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.92$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการจัดสรรวัคซีนทางเลือกอย่างเพียงพอตามต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 0.91$) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลและการจัดอันดับการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ด้านการอำนวยความสะดวก

ด้านการอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	SD	แปลผล	ลำดับ
1. มีการประชาสัมพันธ์การจองสิทธิ์การฉีดวัคซีนให้ทราบทั่วกัน	3.56	0.90	ดี	7
2. การลงทะเบียนจองสิทธิ์การฉีดวัคซีนสามารถกระทำได้อย่างสะดวกและเข้าถึงได้	3.48	0.95	ดี	9
3. มีเจ้าหน้าที่นัดหมาย/เลื่อน วันที่รับบริการฉีดวัคซีนอย่างชัดเจน	3.67	0.92	ดี	3
4. มีการจัดสถานที่ตั้งจุดลงทะเบียน/นัดหมายเฉพาะในส่วน	3.71	0.85	ดี	2

ของการฉีดวัคซีน แยกออกจากจุดลงทะเบียนปกติของโรงพยาบาล				
5. มีการจัดลำดับกลุ่มเป้าหมายในการเข้าฉีดวัคซีนอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม	3.58	0.97	ดี	6
6. มีการจัดสถานที่บริการฉีดวัคซีนอย่างเพียงพอและเหมาะสม	3.66	0.83	ดี	4
7. มีการเฝ้าระวังอาการไม่พึงประสงค์ภายหลังได้รับวัคซีน 30 นาที	3.72	0.97	ดี	1
8. มีการให้ข้อมูลการฉีดวัคซีนและการดูแลตนเองหลังได้รับวัคซีน	3.49	0.97	ดี	8
9. มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการเฝ้าระวังและสอบถามอาการไม่พึงประสงค์หลังฉีดวัคซีนอย่างต่อเนื่อง	3.33	0.95	ปานกลาง	10
10. มีการจัดสรรวัคซีนทางเลือกอย่างเพียงพอตามต้องการ	3.32	0.91	ปานกลาง	11
11. ทีมผู้บริหารและเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาในการฉีดวัคซีนอย่างเต็มที่	3.64	0.93	ดี	5
รวม	3.56	0.72	ดี	

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า มีข้อเสนอแนะการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร 5 อันแรกคือ โทรศัพท์ติดต่อขอเตียงแล้วไม่มีคนรับสาย/โทรไม่ติด/ไลน์ไม่ตอบกลับ จำนวน 66 คน รองลงมาคือ ควรสร้างความเข้าใจหรือการให้ข่าวที่ชัดเจน ไม่ใช่เหมารวมว่ามีผู้ติดเชื้อทุกพื้นที่ บางที่ก็ปลอดภัยไม่มีผู้ติดเชื้อ จำนวน 39 คน, ควรสร้างที่พักคอยคนติดเชื้อให้มากกว่านี้/เตียงในโรงพยาบาลไม่พอแล้ว จำนวน 25 คน, การขอเข้าตรวจหาเชื้อต้องจองคิวนาน จำนวน 23 คน และ วัคซีนไม่เพียงพอ/จองคิวแล้วก็เลื่อนออกไปอีก จำนวน 16 คน ตามลำดับ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ความถี่ข้อเสนอแนะการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร

ข้อเสนอแนะ	ความถี่
โทรศัพท์ติดต่อขอเตียงแล้วไม่มีคนรับสาย/โทรไม่ติด/ไลน์ไม่ตอบกลับ	66
การขอเข้าตรวจหาเชื้อต้องจองคิวนาน	23
วัคซีนไม่เพียงพอ/จองคิวแล้วก็เลื่อนออกไปอีก	16
ควรสร้างความเข้าใจหรือการให้ข่าวที่ชัดเจน ไม่ใช่เหมารวมว่ามีผู้ติดเชื้อทุกพื้นที่ บางที่ก็ปลอดภัยไม่มีผู้ติดเชื้อ	39

ควรสร้างที่พักคอยคนติดเชื้อให้มากกว่านี้/เตียงในโรงพยาบาลไม่พอแล้ว	25
ควรกักตัวพนักงานโรงงานให้หมด อย่าให้ออกมาอยู่ร่วมกับคนอื่นที่ไม่ติดเชื้อ	8
ควรปิดโรงงานที่มีผู้ติดเชื้อเยอะ เพราะหลายๆ โรงงานเปิดอยู่	6
ขั้นตอนหลายอย่างยุ่งยาก ลำบาก เช่น การขอเตียง การส่งตัว ควรเร็วกว่านี้	12
แรงงานต่างด้าวมีเยอะมาก ติดเชื้อก็เยอะและอยู่กันอย่างแออัด ต้องควบคุมอยู่ ในพื้นที่จำกัดให้ได้	8

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษาการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

การจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดี ทั้ง 3 ด้าน คือ

ด้านการบริหารจัดการสถานการณ์ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สถานที่ส่วนรวม/สถานที่ราชการ มีการกำหนดจุดระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการให้เว้นระยะห่าง 1-2 เมตร เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ สถานที่ส่วนรวม/สถานที่ราชการ มีการจัดให้มีทางเข้า-ออกพื้นที่ทางเดียว สอดคล้องกับกรมการปกครอง (2564) ได้เน้นย้ำแนวทางการปฏิบัติของที่ทำการปกครองจังหวัดและอำเภอ สำหรับการบริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระดับพื้นที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงสำหรับตลาดสด ตลาดนัด สถานที่ราชการ (D-M-H-T-T) และสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรณัฐ ไตรรัตน์ภาส, พัทธภรณ์ อารีย์ และปณณนุช พิมใจใส (2562) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้อุปสรรค และพฤติกรรมการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา ในผู้สูงอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดเห็นว่าการรักษาระยะห่าง 1-3 เมตรจากบุคคลอื่นสามารถป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนาได้ อยู่ในระดับมาก ส่วนงานวิจัยของบุญโชค นาทองหล่อ (2563) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อมาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษาบ้านหนองแปน หมู่ 2 ตำบลหนองแปน อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชน รวมทั้งข้อเสนอแนะต่อมาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนวันทำงาน ที่อาศัยอยู่ในบ้านหนองแปน หมู่ 2 ตำบลหนองแปน อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อมาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยอยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของสุนิรา ตั้งชัย, เบญจวรรณ ตรีวงศ์, พัทธรินทร์ สุขประเสริฐ และณภัฏธนันท์ ด้านสวัสดิ์ (2564) ศึกษาเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นเรื่องชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า การเว้นระยะห่างทางสังคม อย่างน้อย 1-2 เมตร สามารถปฏิบัติและป้องกันการติดเชื้อได้ และสอดคล้อง

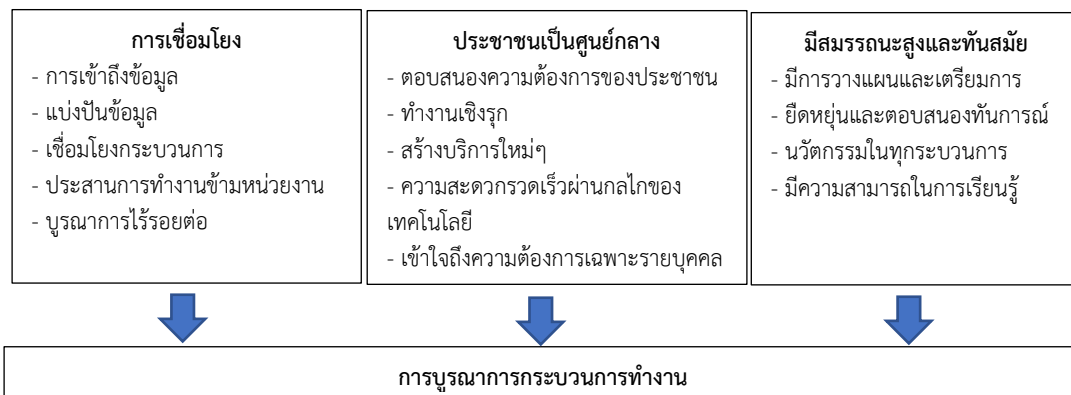
กัณฑ์ยา ทุนเสน และจุไรรัตน์ ชลกรโชติทรัพย์ (2564) ศึกษาเรื่อง บทบาทพยาบาลอนามัยชุมชนในระบบสุขภาพแบบวิถีชีวิตใหม่ กล่าวว่า การเว้นระยะ หรือที่เรียกกันว่า “Social distancing” คือ การเว้นระยะห่างเมื่อเดินทาง หรืออยู่ในพื้นที่หนึ่ง ๆ ร่วมกับบุคคลอื่น โดยปกติจะเว้นไว้ที่ประมาณ 2 เมตร เพื่อลดความเสี่ยงของการแพร่กระจายของเชื้อโรค

ด้านการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง ด้วยความรวดเร็วและทันตามสถานการณ์ เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและช่วยเหลือผู้ติดเชื้ออย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก และมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลและช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางอย่างเพียงพอและทั่วถึง สอดคล้องกับมาตรการของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2564) ช่วยเหลือและฟื้นฟูในส่วนของกลุ่มเปราะบางในสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในการ 1. ด้านการรับเรื่องสายด่วน 1300 และ 1479 1.1 รับแจ้งข้อมูลผู้รับบริการ (มีเอกสารรับรองทางการแพทย์จากหน่วยงานสาธารณสุข) แผนการรักษา สภาพปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ 1.2 แจ้งรายละเอียดการเตรียมความพร้อมของผู้รับบริการก่อนเข้าสถานรองรับของกระทรวง พม. 1.3 ประสานส่งต่อไปยังทีมประสานงานกลาง 2. ด้านการประสานส่งต่อ ประสานงานกลาง ได้แก่ 2.1 เจ้าหน้าที่ทีมประสานงานกลางรับการประสานข้อมูลจากสายด่วน 1300 และ 1479 2.2 วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงของผู้รับบริการเพื่อเข้าสถานรองรับฯ 2.3 ตรวจสอบสถานะความพร้อมของสถานรองรับฯ 2.4 นำส่งผู้รับบริการจากหน่วยงานสาธารณสุข หรือที่พักอาศัย เพื่อเข้ารับการดูแลในสถานรองรับฯ

ด้านการอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการเฝ้าระวังอาการ ไม่พึงประสงค์ภายหลังได้รับวัคซีน 30 นาที เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มีการจัดสถานที่ตั้งจุดลงทะเบียน/นัดหมายเฉพาะในส่วนของการฉีดวัคซีน แยกออกจากจุดลงทะเบียนปกติของโรงพยาบาล และมีเจ้าหน้าที่นัดหมาย/เลื่อน วันที่รับบริการฉีดวัคซีนอย่างชัดเจน สอดคล้องกับกรมควบคุมโรค (2564) ได้กำหนดแนวทางการให้วัคซีนโควิด 19 ในสถานการณ์การระบาดปี 64 ของประเทศไทย เกี่ยวกับการเฝ้าระวังติดตามเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ภายหลังได้รับวัคซีนโควิด 19 ไว้ว่า ผู้รับวัคซีนนั่งพักสังเกตอาการประมาณ 30 นาที ภายใต้การดูแลของบุคลากรทางการแพทย์ เจ้าหน้าที่ให้ความรู้ในการติดตาม สังเกตอาการที่อาจเกิดขึ้นภายหลังได้รับวัคซีน การดูแลตนเองเบื้องต้น พร้อมทั้ง แจกและอธิบายถึงความสำคัญของ Patient card รวมทั้งเมื่อต้องไปรับวัคซีนเข็ม 2 ที่สถานพยาบาลอื่น หรือเมื่อเกิดสงสัยว่าแพ้วัคซีน หรือเกิดอาการไม่พึงประสงค์ ให้ผู้รับวัคซีนแสดง patient card แก่เจ้าหน้าที่ และกล่าวถึงการให้บริการวัคซีนโควิด 19 ไว้ว่า การจัดเตรียมสถานที่ให้บริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการวัคซีนโควิด และเตรียมพร้อมตอบโต้กรณีเกิดเหตุการณ์ ไม่พึงประสงค์หลังฉีดวัคซีน จึงกำหนดให้วัคซีนโควิด 19 ในหน่วยบริการระดับโรงพยาบาล ชุมชนขึ้นไปที่มี แพทย์ประจำเท่านั้น ไม่รวมหน่วยบริการ ปฐมภูมิ (PCU) และคลินิกหมอครอบครัว (PCC) ดังนั้น โรงพยาบาล ควรจัดให้มีสถานที่ให้บริการเป็นการเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับผู้มารับบริการ โดยยึดหลักการเว้นระยะห่าง 1-2 เมตร มีจุดล้างมือหรือที่ตั้งเจลแอลกอฮอล์ มีจุดลงทะเบียน/คัดกรอง จุดรอฉีดวัคซีนและให้ความรู้ ห้องฉีด วัคซีนที่มีความพร้อมในการกักตัว จุดเฝ้า

สังเกตอาการภายหลังได้รับวัคซีน จุดนัดหมาย/จ่ายยา โดยมีผังขั้นตอน การรับบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้สะดวกต่อการรับบริการของกลุ่มเป้าหมาย

องค์ความรู้จากการวิจัย (Research Knowledge)

ที่มา: (คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.), 2561)

การบูรณาการ (Integration) ซึ่งเป็นการประสานกลมกลืนกันเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการเชื่อมโยงข้อมูลด้านต่างๆ เพื่อนำมาวางแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการและการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญขององค์กร และจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นการทำงานต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการทำงานใหม่เพื่อให้ทันสถานการณ์

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestion)

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 ผลการวิจัยพบว่า มีมาตรการปิดสถานที่ส่วนรวม สถานประกอบการ โรงงานพื้นที่ที่มีผู้ติดเชื้อ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงว่ามาตรการดังกล่าวอาจมีการดำเนินการที่ล่าช้าหรือดำเนินการไม่ทันต่อสถานการณ์ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการวางแผนล่วงหน้าและตัดสินใจที่เด็ดขาดและรวดเร็วกว่านี้ โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนส่วนรวมเป็นหลัก

1.2 ผลการวิจัยพบว่า มีการติดต่อประสานงานเพื่อความช่วยเหลืออย่างความสะดวกรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงว่ามาตรการดังกล่าวอาจยังไม่ได้นำไปปฏิบัติอย่างชัดเจนหรือความใส่ใจของเจ้าหน้าที่ยังน้อยเกินไป ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุงวิธีการสื่อสารหรือช่องทางการสื่อสารให้มากขึ้น จัดเจ้าหน้าที่ประจำคอยให้คำปรึกษาและประสานงานตลอดเวลา รวมทั้งจัดระบบการสื่อสารแบบบูรณาการเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ผลการวิจัยพบว่า มีการจัดสรรวัคซีนทางเลือกอย่างเพียงพอตามต้องการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงว่ามาตรการดังกล่าวอาจเกี่ยวกับผู้บริหารหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบอาจไม่มีอำนาจ

เพียงพอหรือความสามารถในการเจรจาต่อรองที่จะจัดหาวัคซีน ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งดำเนินการจัดหาวัคซีนทางเลือกให้เร็วที่สุด ให้เพียงพอต่อความต้องการ โดยประสานความร่วมมือกับทั้งภาครัฐและภาคเอกชน หรือจัดหาทุน/งบประมาณสำหรับซื้อวัคซีนทางเลือกให้กับประชาชน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเพื่อหาแนวทางหรือวิธีการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่อื่น ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน เพื่อนำมาปรับใช้และพัฒนาต่อไป

2.2 ควรวิจัยความต้องการของประชาชนในการป้องกันการติดเชื้อและการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รวมทั้งความต้องการในการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2.3 ควรวิจัยการจัดการความปลอดภัยในการดำเนินการกับการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในอำเภออื่นๆ ของจังหวัดสมุทรสาครด้วย ให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและครอบคลุมเพื่อนำมาวิเคราะห์ วางแผนเพื่อการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมการปกครอง. (2564). *หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0321/ว8274 วันที่ 26 มีนาคม 2564 เรื่อง มติที่ประชุม*. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง.
- กรมควบคุมโรค. (2564). *แนวทางการให้วัคซีนโควิด 19 ในสถานการณ์การระบาดที่ 64 ของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: กรมควบคุมโรค.
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2564). *เรามีเรา*. สืบค้น 5 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.thansettakij.com/general-news/478643>.
- กระทรวงสาธารณสุขและสมาคมสถาปนิกในพระบรมราชูปถัมภ์. (2564). *การบริหารจัดการอาคารและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อความปลอดภัยจากการติดเชื้อ COVID-19*. สืบค้น 12 กรกฎาคม 2564, จาก <https://asa.or.th/handbook/covid-19/>.
- กรุงเทพธุรกิจ. (2564). *ยอดโควิด สมุทรสาคร ยังวิกฤติ ทะลุพันต่อเนื่อง พบผู้ติดเชื้อรายใหม่ 1,178 คน*. สืบค้น 31 กรกฎาคม 2564, จาก <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/952088>
- ตติยา ทุนเสน และจุไรรัตน์ ชลกรโชติทรัพย์. (2564). *บทบาทพยาบาลอนามัยชุมชนในระบบสุขภาพแบบวิถีชีวิตใหม่. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสต์เทิร์นเอเชีย ฉบับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 15(2), 29-41.*
- บุญโชค นาทองหล่อ. (2563). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อมาตรการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กรณีศึกษาบ้านหนองแปน หมู่ 2 ตำบลหนองแปน อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.*
- พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558. (2558). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม 132 ตอนที่ 86 ก วันที่ 8 กันยายน 2558, หน้า 26-44.

- วีรณัฐ ไตรรัตน์ภาส, พิชราภรณ์ อารีย์ และปณณนุช พิมพ์ใจใส. (2562). การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้อุปสรรคและพฤติกรรมการป้องกันการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาในผู้สูงอายุ. งานวิจัยทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีสเทียณ.
- สุนิทร่า ตั้งซ้าย, เบญจวรรณ ตริวงษ์, พชรินทร์ สุขประเสริฐ และณภัฏธ์จันทร์ ด่านสวัสดิ์. (2564). การสำรวจความคิดเห็นเรื่องชีวิตวิถีใหม่ของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระหว่างสถาบัน ครั้งที่ 8 วันที่ 26 มีนาคม 2564.